

FIRSTLINE – een tijd van verandering

Terry Virgo

Verandering kan spannend of verwarrend zijn, opwindend of verontrustend, dat hangt af van je achtergrond, van je temperament of zelfs van je stemming.

David Watson vertelde graag het verhaal van zijn gesprek met een al wat oudere heer in een kerk die hij eens bezocht. Het was een kerk die de jaren daarvoor grote veranderingen had doorgemaakt. 'U moet hier veel dingen hebben zien veranderen,' opperde David. 'Ja, en ik heb me er elke keer tegen verzet,' was zijn antwoord.

Hoe ga jij om met verandering? Veranderen om het veranderen zelf, louter om iets nieuws uit te proberen terwijl de oude manier duidelijk beter is, daar moeten we ons tegen verzetten, maar vaak kan verandering door God bepaald zijn.

Sommige mensen verzetten zich tegen verandering uit angst voor het onbekende of vanuit een nostalgische hang om het verleden vast te houden. In Gods plan is echter geen plaats voor angst, noch voor nostalgie; beide dienen te worden herkend en afgewezen! Gelovigen met een robuust vertrouwen in hun onveranderlijke God hoeven niet bang te zijn voor veranderende omstandigheden. God is te vertrouwen. Hij wil dat onze veiligheid gegrondvest is in Hem. Het is wel héél makkelijk om liederen te zingen die een kinderlijk vertrouwen in God uitdrukken, wanneer we in werkelijkheid onze veiligheid baseren op voorspelbare omstandigheden waarin geen uitdagingen liggen.

Soms gebruikt God onverwachte, vervelende gebeurtenissen om je uit je zelfgenoegzaamheid en je onafhankelijkheid te halen. Het verlies van een baan of van een vriendschap kan pijnlijk zijn en je desoriënteren, maar als je als gevolg daarvan op een nieuwe manier op God wordt teruggeworpen, kom je feitelijk een stap verder in Gods plan. De periode van verwarring die zo bedreigend lijkt, kan in feite de deur openen naar een tijd waarin je nieuwe dingen van God ontdekt en zijn liefde en trouw voor jou persoonlijk ervaart.

Jeremia klaagde: 'Moab heeft van zijn jeugd af rust gehad; het heeft stil op zijn droesem gelegen, het is niet overgegoten van het ene vat in het andere' (Jer. 48:11). Als iets statisch blijft kan dat leiden tot stagnatie. Vaak wordt over Gods aanwezigheid gesproken in termen van een stromende rivier of een razende wind. Juist het feit dat Hij aanwezig is, impliceert beroering en beweging.

Als gelovigen moeten we wantrouwig staan tegenover situaties waarin een status-quo onbedreigd lijkt te heersen en weerstand biedt aan alle vormen van overgang. Zoals elke ouder weet, impliceert groei voortdurend verandering. Nieuw voedsel, nieuwe kleren, nieuwe vragen en nieuwe scholen zijn de elementen van groei. Geen verandering betekent geen groei en dat zou alarmerend zijn! Kerken zijn bedoeld om te groeien en moeten zich serieus zorgen maken wanneer van tijd tot tijd gevoelens worden verwoord als: 'Ik vond het veel fijner en knusser toen we nog met een kleine groep waren.' Ik moet bekennen dat ik meer van kleine katjes houd dan van grote, maar groei brengt onvermijdelijk transformatie met zich mee en de kerk behoort uiteindelijk niet te worden beheerst door persoonlijke voorkeur.

Het manifest van de kerk is om de hele wereld in te gaan. De kerk is per definitie een volk in beweging! Willen we dus trouw zijn aan onze identiteit en onze roeping vervullen, dan hoort verandering onvermijdelijk bij die opdracht.

In de tijd dat ik pas naar de kerk ging, was het vreemd als je op zondagochtend iemand op een andere plaats zag zitten in de kerk. Sterker nog, je op een plek bevinden die aan iemand anders toebehoorde, werd beschouwd als enigszins ongehoord en ongepast! Mensen hadden voorkeursplaatsen en die golden algemeen als vaste plaatsen. Wat denk je, dat ik zomaar zonder klagen op een andere stoel ga zitten? Een tandarts gebruikt tenminste nog verdoving als hij een kies trekt! In scherp contrast daarmee hebben wij bij Newfrontiers in onze gelede kerken die in hun geheel keer op keer van plaats verhuisd zijn. (Zie het artikel van John Groves - als ik ze bezocht, had ik bijna elke keer een nieuwe plattegrond en nieuwe aanwijzingen nodig. Niet veel kans dus om daar een vast plekje te creëren!)

Persoonlijk vertrouwen in God is de wortel van onze christelijke ervaring en dat vertrouwen moet nieuw blijven en levend. Waarachtig geloof en vertrouwen in Hem zorgen voor innerlijke vrede. Als de omstandigheden nooit veranderen, kunnen we onszelf wijsmaken dat ons gevoel van welbevinden het gevolg is van onze persoonlijke godvrezendheid. Feitelijk is het echter de saaie voorspelbaarheid van onze dagelijkse routine waardoor we ons op ons gemak voelen.

Enkele van de grootste helden uit de Bijbel kenden de uitdaging van verandering. Jozefs nest werd vernield en hij moest wegvliegen uit zijn ouderlijk huis. Overgeleverd aan de afgunst, de jaloezie en de kwade bedoelingen van andere mensen werd hij als een pion heen en weer geschoven tot hij in de gevangenis terecht kwam, ver van huis en ogenschijnlijk door God vergeten. Feitelijk was hij niet simpelweg de speelbal van de omstandigheden. Elke verandering op zich leek afschuwelijk, maar bracht hem wel stap voor stap dichterbij Gods bestemming voor zijn leven.

Zijn persoonlijke overwinning lag in zijn vermogen om, dwars door zijn verbijsterende ervaringen heen, op God te vertrouwen. Geestelijk werd hij een man van formaat en hij ervoer niet alleen de vervulling van de dromen uit zijn jeugd maar vond ook volkomen genade om vergeving te schenken aan de mensen die blijkbaar verantwoordelijk waren voor de onrechtvaardigheid en de schokkende veranderingen die hij had ondergaan. Hij stond immers op de rotsvaste waarheid dat 'God het ten goede bedoelde'.

Als beweging maken wij een periode van grote verandering door. Kerkplantingen met alle verschuivingen van dien, bouwprojecten, nieuwe locaties, geen Stoneleigh. Misschien zit jij persoonlijk in een periode van verandering die jou onzekerheid, bezorgdheid en zelfs angst heeft bezorgd. Je kunt van één ding verzekerd zijn, God is zeer wel in staat om voor jou te zorgen. Soms is het nodig dat alles in je leven op zijn kop wordt gezet om de realiteit van je eigen geloof aan te tonen. God heeft verklaard: 'Ik zal alles laten schudden, maar alles wat niet aan het wankelen gebracht kan worden, zal blijven' (zie Hebr. 12:26-27). Laten we daarom dankbaar zijn dat we een koninkrijk hebben ontvangen dat onwankelbaar is. Laten we ook de rivier van God uitnodigen om ons dieper dan ooit mee te nemen, en zijn luchtstroom om ons verder mee te voeren in zijn plannen zodat we kunnen meegaan in alles wat Hij voor ons heeft.

Op een dag zullen we moeten sterven in geloof (we kunnen daarover lezen in Penny Ralphs's getuigenis in het Newfrontiers magazine). Uiteindelijk kunnen we God voor elke verandering vertrouwen. Onze geestelijke vader, Abraham, was een tentbewoner. Op een dag zal ook de tent waarin wij wonen, worden afgebroken (2 Kor. 5:1) en zullen we de allergrootste verandering vormaken. God wil ons veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid, dus wees niet bang voor de ongemakken die elke overgangsfase met zich meebrengt.

Dit is een eeuw die voorbijgaat. Elke locatie is tijdelijk. Een tijd van verandering is vooral pijnlijk voor degenen die hun leven hebben gebouwd op het verkeerde fundament en hun troost putten uit de verkeerde bronnen. Raak dus niet in een kramp en houd je ogen op de Heer gericht!

*Oorspronkelijke titel: Firstline – A time of transition
Newfrontiers Magazine . volume 2 . issue 01 . november > januari 2003*